

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 25239

гр. София, 24.07.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав, в
закрито заседание на 24.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

като разглежда дело номер **7420** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 64, ал.4 вр. чл.27, ал.2, 3, 5 и 6 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ) (Загл. изм. – ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 1.07.2022 г.), вр. чл. 145 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от Министерство на образованието и науката, представлявано от министъра на образованието и науката, чрез упълномощения представител юрк. Й. Й., пълномощно изх.№94-370 от 28.01.2025 г., срещу Решение №РД-02-14-1249/23.06.2025 г. на заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството и ръководител на Управляващия орган (УО) на Оперативна програма „Региони в растеж“ (ОПРР) 2014-2020, с което на основание чл. 60, ал.1, чл.62, ал.1, ал.2 и ал.3, чл.63, ал.1, т.1 и чл.64, ал.3 и ал.4 от ЗУСЕФСУ /ред.ДВ бр.39 от 27 май 2022г, приложима на осн.§70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ/, във връзка със Заповед № РД-02-14-109 от 22.01.2025 г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството, във връзка с постъпило искане за плащане № 9 (окончателно) по Административен договор за безвъзмездна финансова помощ (АДБФП) № В.-3-0004-С07, проект „Обновяване и модернизация на регионалната образователна инфраструктура чрез подобряване на материално-техническата база на 15 държавни професионални гимназии в системата на Министерство на образованието в областите В. Т., Г., Л., Р.“ с бенефициент Министерство на образованието и науката, както и на основание съдебно решение № 4472 от 30.04.2025 г. на Върховния административен съд на Република България, постановено по адм.д. № 1093/2025 г., на бенефициента Министерство на образованието и науката се отказва извършване на верификация и плащане на разходи в размер на 1 071 950,55 лв, представляващи безвъзмездна финансова помощ, дължима по силата на сключен АДБФП от 21.12.2016 г. между МОН и УО на ОПРР 2014-2020г. в МРРБ поради липса на предвидените в чл.57, ал.1, т.4 от ЗУСЕФСУ /ред.ДВ бр.39 от 27 май 2022г, приложима на осн.§70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ/ условия, на основание чл.2, ал.1 и ал.2 от Наредба №Н-3 от 22 май 2018 г. за определяне на правилата за плащания, за верификация и сертификация на разходите, за възстановяване и отпускане на неправомерни

разходи и за осчетоводяване, както и сроковете и правилата за приключване на счетоводната година по оперативните програми и програмите за европейско териториално сътрудничество. Жалбоподателят излага подробни съображения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като постановен противоречие със задължителните указания, съгласно мотивите на съдебно решение № 4472 от 30.04.2025 г. на Върховния административен съд на Република България, постановено по адм.д. № 1093/2025 г., както и в нарушение на материалния закон и необоснованост. Според жалбоподателя в нито едно от посочените в решението правила за поведение – както в нормативните, така и в договорните, не се съдържа забрана авансовото плащане да се извърши изцяло със средства от административния договор за безвъзмездна финансова помощ, а междинните плащания да се извършат изцяло със средства, които са собствен принос на бенефициера. Счита, че от страна на УО на ОПРР са въведени собствени правила за одобрение на плащанията, които не задължават жалбоподателя да ги спазва, при положение, е липсват в ДБФП.

С жалбата се твърди, че оспорваният административен акт е незаконосъобразен поради противоречие с материалния закон и необоснованост. Оспорват се констатациите на органа, че при провеждане на процедура по възлагане на обществена поръчка от МОН са допуснати нарушения на Закона за обществените поръчки (ЗОП) по чл. 107, т. 2, б. „а“, във вр. с чл. 2, ал. 1, т. 1, от с.з., които могат да се квалифицират като нередност по т. 14 от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности. Твърди се, че грешката на помощния орган на възложителя е формална, без каквито и да са негативни последици, тъй като при попълване на ценовото си предложение участникът е пропуснал някои дейности и е дублирал други, но това не се е отразило върху общата цена, която е посочена и в договора. От друга страна, в процедурата не е имало друг участник, достигнал до този етап, поради което допускането до класиране на тази оферта не води до неравно третиране. В заключение се навеждат доводи, че не са доказани трите елемента от обективната страна на понятието нередност. Изразено е искане да се постанови решение, с което да се отмени изцяло решение № РД-02-14-1573 от 29.08.2024 г. на заместник-министъра на регионалното развитие и благоустройството и ръководител на управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014 – 2020 г.

При извършена служебна проверка за редовността на жалбата, съдът констатира, че същата не отговаря и на изискването на чл. 151, т. 3 от АПК във вр. с чл. 27, ал. 6 от ЗУСЕФСУ – не е приложен документ за платена държавна такса в размер на 1700 лева.

На основание чл. 27, ал. 6 от ЗУСЕФСУ, при оспорването на индивидуалните административни актове по този закон държавните такси, които се събират за съдебните производства, са пропорционални и са в размер 0,8 на сто от материалния интерес, но не повече от 1700 лв., а в случаите, когато материалният интерес е над 10 000 000 лв. - таксата е в размер 4500 лв.

В случая материалният интерес е равностоен на размера на разходите, по отношение на които е отказана верификация и плащане - 1 071 950,55 лв., поради което размерът на държавната такса съгласно ограничението в горепосочената норма на чл. 27, ал. 6 от ЗУСЕФСУ е в размер на 1700 лева.

На основание чл. 158, ал. 1 от АПК, производството по делото следва да се остави без движение, като на жалбоподателя бъде дадена възможност на представи доказателства за внесена държавна такса в посочения размер.

Съдът следва да укаже на оспорващото лице, че при неотстраняване в срок на нередовностите на жалбата, посочени по-горе, тя ще бъде оставена без разглеждане, а производството по делото ще бъде прекратено.

Водим от горното, Административен съд – София град, III – то отделение, 16-ти състав,

РАЗПОРЕДИ:

ОСТАВЯ БЕЗ ДВИЖЕНИЕ производството по делото, образувано по жалба, подадена от Министерство на образованието и науката, представлявано от министъра на образованието и науката, срещу Решение №РД-02-14-1249/23.06.2025 г. на заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020.

УКАЗВА на оспорващото лице в седемдневен срок, считано от съобщението и получаване на препис от настоящото разпореждане, да внесе държавна такса в размер на 1 700,00 (хиляда и седемстотин) лева по сметка на Административен съд – София град и в същия срок да представи вносен документ за това по делото.

УКАЗВА на оспорващото лице, че при неотстраняване в срок на нередовностите на жалбата, посочени по-горе, тя ще бъде оставена без разглеждане, а производството по делото ще бъде прекратено.

Делото да се докладва след изпълнение на указанията на съда, респективно след изтичане на дадените по-горе срокове на оспорващото лице, за извършване на процесуални действия от съда.

ДА СЕ ВРЪЧИ препис от разпореждането на жалбоподателя, заедно с призовката.

Разпореждането не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: